

**Найкраща
вчителька
України
виїхала
на заробітки**

с. 3 >>>

Субота 18 листопада 2017 року
№128 (16 379) Ціна 4 грн

WWW.VOLYN.COM.UA

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Побачення з Волинню

Фото Олени БИЧКОВОЇ.

«Я люблю свою хату
поліську, я люблю свій
зажурений ліс...»

ДО ОБІЙСТЯ ЗАХАРЧУКІВ ЛІСОВІ ЗВІРІ

НАВІДУЮТЬСЯ ЧАСТІШЕ, НІЖ ЛЮДИ

Побувавши в одного із найстарших лісівників України – 77-річного майстра лісу Чорторийського лісництва ДП «Поліське ЛГ» Дмитра Захарчука, зауважила, що плин часу наче зупинився на цьому хуторі, не наклавши свого відбитку ні на господарів, ні на укладі тутешнього життя. Саме тому їхню садибу внесли до туристичного реєстру Маневицького району

с. 8 >>>

Спасибі за працелюбність і щедрість душі!

Дорогі волиняни! Від щирого серця вітаю усіх представників аграрного сектору економіки із професійним святом – Днем працівників сільськогосподарства!

Агропромисловий комплекс Волині робить значний внесок у справу гарантування продовольчої безпеки держави, про що свідчать показники розвитку галузі. Так, у 2017 році зросли обсяги виробництва сільськогосподарської продукції в усіх категоріях господарств на 3,6% порівняно з відповідним періодом минулого року. Вироблено продукції більш як на 6 мільярдів гривень. Четвертий рік поспіль, або вп'яте за всю історію області, валове виробництво зернових перевищило 1 мільйон тонн.

Завдяки новим інноваційним технологіям агропродукція стає затребуваною на світових ринках. Пріоритетним напрямком аграрно-промислового комплексу області залишається вирощування цукрових буряків, а завдяки модернізації заводів у нинішньому році очікується виробництво понад 80 тисяч тонн цукру.

Разом із тим, волинські підприємства – лідери у тваринництві, зокрема за кількістю поголів'я великої рогатої худоби м'ясної породи. Окрім того, Волинь посідає 7 місце в рейтингу регіонів України за чисельністю поголів'я корів та птиці.

І це лише невеличка частка здобутків. Тож дякую аграріям за працелюбність та щедрість душі, за вірність обраній справі, а також за збереження традицій села. Попереду у нас серйозні наміри і лише спільними зусиллями, єдністю та згуртованістю зможемо максимально ефективно використовувати ресурси нашого краю, збільшити конкурентоспроможність продукції, забезпечити її якість і стабільний експортний потенціал. Переконали, що неоціненний досвід кожного з вас і надалі служитиме розвитку сільськогосподарського виробництва.

І нехай рясно колосяться щедрими врожайми ваші ниви, хай втілюються в життя плани, задуми та сподівання на радість вашим родинам, для процвітання рідної Волині – на благо всієї України! Зі святом!

**З повагою голова
облдержадміністрації
Володимир ГУНЧИК.**

РЕКЛАМА

• Повнораціонні збалансовані комбікорми для сільськогосподарських тварин та птиці

• Престартерні комбікорми для молодняка

• Білково-мінерально-вітамінні добавки

• Вітамінно-мінеральні добавки та премікси

Склад: Волинська обл., м. Ківерці, вул. Філатова, 1

Телефони представника у Вашому регіоні:

095 917 94 44
067 500 83 11

САМІСТЬ ДОСВІДУ, ЗНАНЬ ТА НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

ТОВ «ТАНДЕМ-2002»

36009, м. Полтава, вул. Кондратенка, 6А

+38(0532) 606-771; 610-026

office@tandem-2002.pl.ua;

www.tandem-2002.com.ua

Якісні **ВІКНА** **ВОРОТА** **Надійні ДВЕРІ**

Після замовлення вікна від 10 сантиметрів **ДОСТАВКА БЕЗКОШТОВНА** + діє державна програма **НА ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ** **-35%**

Ролети
Маркізи
Автоматика

ЗахідВікнаСервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремнівська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

**УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКА
ЛАБОРАТОРІЯ**

лабораторія є структурним підрозділом лабораторії м. Котбуса, Німеччина

широкий діапазон екслюзивних аналізів (до 2500 показників)

висновки німецьких лікарів за результатами аналізів

м. Луцьк, вул. Кравчука, 17. Тел. (0322)78-24-83
Моб. (067)361-36-53(050)375-32-81
diagnostic@udlab.com.ua udlab@ukr.net

м. Луцьк, просп. Президента Грушевського, 16
Моб. (067)332-52-47

м. Ковель, вул. Олени Пчілки, 5. Тел. (097)184-70-73

Пряма мова

Андрій КОКОТЮХА, письменник, про рішення парламенту оголосити 25 грудня («католицьке Різдво» – Ред.) вихідним, а 2 травня – робочим:

«Чим менше СРСР у головах – тим менше «руського міра». Чим менше «руського міра» – тим менше війн, горя і бід. Заради цього варто прийняти і вихідний на День сім'ї, і відмову від 8 Березня, і навіть – старого Різдва».

ПБНВФ Гідравліка

РЕМОНТ та діагностика гідросистем

ПРОДАЖ гідравлічних ущільнень та комплектуючих

РЕМОНТ та виготовлення шлангів

Луцький р-н, с. Буяни, вул. Шевченка, 20/Б
0501066771, 0976816568

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент
газети «Волинь-нова»

Чому я не пишу про більш позитивні речі

Я не дивлюсь телебачення. Про пережите мені нагадують фотографії у соціальних мережах і відео з найважчих протистоянь та мирних щасливих днів. Ось так ми зафіксуємо спогади

Час – то пісок між пальців, крізь них висипаються і дрібненькі частинки споминів. Але не можна ні в якому разі забувати тих, хто загинув там, серед міських полів, хто зберіг найцінніше, хто підняв над нами жовто-синій стяг. Тому мене так вразила авторська пісня студії «Квартал 95» «Країна сильних людей», текст якої покладено на музику композиції Кузьми Скрябіна. Актори продемонстрували моменти з історії незалежної України: суворі 90-ті, Євро-2012 в Донецьку, який нині захоплений бойовиками, море в Ялті, куди багато хто з нас їздив відпочивати, ув'язнений в Росії кримський режисер Олег Сенцов... Край українських людей.

Переглядаючи відео, й собі пригадала, як у 1994 році 16-літня українська фігуристка Оксана Баюл виграла перше для нашої країни олімпійське золото. Тоді церемонія нагородження суттєво затрималася через те, що організатори не могли знайти гімн нової, ще не відомої держави. А потім світ заговорив про спортивну кар'єру боксерів братів Кличків, плавчині Яни Клочкової, шахіста Руслана Пономарьова. Вражають і «синьо-жовті» паралімпійці, які завоювали в Ріо 117 медалей. Надзвичайною мужністю дивують Герої України – волиняни Ігор Гордійчук, Андрій Ковальчук та Василь Тарасюк.

Тому пройти повз меморіал сьогодні неможливо. Стоячи там, відчуваєш себе останньою краплею, що переповнює чашу терпіння, і тим відчайдушним надзусиллям, яким паросток дуба пробиває асфальт. Бійці розповідають, що пам'ятають про побратимів, які загинули там, на фронті, живе у кожному неслухачному слові, в речах, що залишилися. Хлопцям дуже не вистачає такої пам'яті тут: у Луцьку, Ковелі, Старій Вишівці. Особливо вдома. І найгірше, коли стає соромно за країну, яку любиш і в якій живеш. Соромно за продавців і водіїв, котрі хамлять, за журналістів, котрі відверто брешуть, за дії чиновників, яких, скоріше за все, жодного разу в житті не побачу. Соромно за власну бездіяльність, за неможливість щось змінити, соромно за українців. У нас же спільні пошуки національної ідеї, один гімн і одна національна команда.

Мені соромно перед тими, які, приїжджаючи у мирні міста, бачать, як ми, немов малі діти, скаржимося на життя. Ті, хто щодня стоїть під обстрілами, дають нам шанс змінитися. Вони сьогодні будують країну сильних і гідних людей.

Це спонукало мене ще раз переслухати заклопане слово Олега Сенцова, який відбуває покарання в одній із колоній десь на окраїні Якутська. Нагадує оповідання з книжки, яке він проговорив у голос не стільки для себе, як для тих, хто ще здатен почути. Його життєві обставини – значно трагічніші і страшніші, сповнені болу та надії. Лише відчаю немає. І пафосу. А любов є. І я пишаюся такими людьми. І тими, які без гучних фраз стають справжніми героями України, здатні на самопожертву заради інших. Їхні історії змушують плакати. Ось як дванадцятирічний Андрійко (на жаль, не пам'ятаю його прізвища та звідки він родом), який провів у крижаній колодязній воді 7 годин, тримаючи на плечах меншого братика. Він весь час розповідав малому казки, аби той не плакав, аж поки їх не знайшли. Не менш проникливим є вірш десятирічної дівчинки з Луганська: «В найспекотніше літо, в найлютішу зиму я завжди пам'ятаю Країну мою. І немає різниці, що я зараз роблю, я всією душею в моїм ріднім краю».

І тому, коли мені радять: «Пиши про більш позитивні речі, як війна», – я відповідаю, що справжня нація – там, на фронті, і саме вона творить країну сильних людей. Що може бути оптимістичніше?

А пам'ятаєш Донецьк на «Євро-12»,
У Ялті море плюс двадцять, край українських людей.
А пам'ятаєш, коли Кличко був боксером,
Олег Сенцов – режисером, країна гідних людей.
Я не забуду вогонь у центрі столиці
І мужні навколо лица – країна сильних людей. ■

РЕКЛАМА

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармурової крихти
та натурального каменю.

Виготовлення та встановлення.
(0332) 70-85-72, (050) 197-68-69.

ШЛАКОБЛОКИ

(відсівоблоку)

40 x 20 x 20 від 10 грн
40 x 10 x 20 від 8 грн

(0332) 70-85-72,
(050) 512-72-05

Доброго дня вам, люди!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

ВІКНО РУБРИКИ: «Нехай проблеми та незгоди не роблять вам в житті погоди»

Є багато речей, без яких ми вже не уявляємо нашого щоденного життя. Прогноз погоди — одна з них. Звичайно, аби дізнатися, як там надворі, можна просто поглянути на термометр за вікном. Однак нині синоптичний прогноз — це досвід фахівців плюс високі технології. Об'єднані в мережу метеостанції відстежують температуру повітря, води та ґрунту, вологість, тиск, атмосферні явища й інші показники, зрозумілі лише спеціалістам. І все це — щоб попередити: варто нам брати з собою парасоло чи можна без неї обійтись.

Напередодні професійного свята, яке відзначається в Україні 19 листопада, щиро зичимо синоптикам усіх гараздів. Бажаємо міцного здоров'я, сприятливої погоди для душі та якнайменше неочікуваних сюрпризів від природи. А начальнику Волинського обласного центру з гідрометеорології Ростиславу Бондарчуку надсилаємо персональні вітання — адже він нещодавно відзначив свій 60-річний ювілей.

На світлинні — працівники Волинського обласного центру з гідрометеорології (зліва направо): інженер з техніки безпеки Софія Біла, начальник відділу автоматизованого прийому і передачі інформації Олександр Баранчук, інженер-електронник Денис Бондарук, оператор Світлана Сметана, технік-синоптик Василь Климюк, провідний синоптик Світлана Дриганюк, начальник Центру Ростислав Бондарчук, завідувач сектору метеопрогнозів Валентина Набока.

МИТЄВОСТІ ЖИТТЯ: «у нас, бездомних, власна гордість...»

Учора дорогою на роботу вкотре із сумом спостерігала, як із міста... вивозять осінь. Жіночки у помаранчевих жилетах у сквері, що за Палацом урочистих подій, назгрівали цілі купи прижухлого від марудних дощів листопадного золота й вантажили на автівки.

На одній із таких куп листя біля доріжки влігся пес красивого сірого білого окрасу і зацікавлено спостерігав за перехожими. Я раптом пригадала, що в моєму пакеті — залишок учорашнього перекусу, скибочка батона, яка ще пахнула ковбасою. Побачивши, що я копирсаюся у торбі, собака наблизився і чемно чекав гостинця. Та, понюхавши його, розчаровано відійшов. Більше у мене не було чого йому запропонувати...

Хліб із задоволенням склювали міські ненажери-голуби, навіть вороні шматочок дістався, а в мене чомусь надовго зіпсувався настрої. І не тому, що нічийний пес не оцінив мого мимовільного «вихлопу доброти», а тому, що ми, здається, кожен по-своєму розуміли: разовою подачкою потішиш своє самолюбство, а проблема ж то залишається! Тисячі бездомних собак і котів бродять вулицями наших великих і малих населених пунктів, шукаючи способів виживання й не сподіваючись, що суспільство колись нарешті дозріє до кардинального і гуманного вирішення цієї проблеми. Оскільки буде це, на жаль, не скоро, то поки що хоч якось допоможіть чотирилапим безхатькам пережити зиму.

Сонце сьогодні зійшло о 7.38, заїде о 16.30. День триває 8 годин 52 хвилини. Місяць у Скорпіоні, Стрільці (21.00). 29/30/1 дні Місяця. Новий Місяць сьогодні (13.42).

ІМЕНИННИКИ:

18 — Наталія, Ганна, Григорій, Дорофій, Тимофій.

19 — Клавдія, Олександр, Павло, Віктор, Герман.

20 — Валерій, Кирило, Федір, Євген, Богдан, Антон.

МУДРІСТЬ: ніколи не зайве

«Коли не знаєте, за що взятися, візьміться за розум».

Юрій РИБНИКОВ,
український письменник.

АНЕКДОТ: інтрига — в кінці

— Не розумію, чому такий пристойний фешенебельний ресторан назвали «Розбійницьким»?

— Принесуть рахунок — збагнете!

ПОГОДА: «А на плечі спадає журливо мокрий сніг — незакінчене диво...»

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, сьогодні — хмарно з проясненнями, часом невеликий дощ. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря по області — 1–6, у Луцьку — 3–5 градусів тепла. 19-го — хмарно з проясненнями, без істотних опадів. Вітер західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 3 — плюс 2, вдень — 1–6 градусів тепла. 20-го — хмарно з проясненнями, місцями невеликий мокрий сніг. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 4 до плюс 1, вдень — 0–5 градусів тепла. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 18 листопада було 2002 року — плюс 14, найхолодніше — 1985-го — мінус 16 градусів. Радіаційний фон учора по області становив 0,008–0,013 мілірентгена за годину.

Ведуча рубрики
Валентина
ШТИНЬКО.
Тел. 72-38-94

Цей День в історії

19 листопада

Чи дізнаємося, де мешкали Косачі в нашому місті?

19 листопада 1878 року батька Лесі Українки Петра Косача перевели на роботу в Луцьк

Сергій НАУМУК

На той час він як чиновник пройшов шлях від судового слідчого до голови Новоград-Волинського з'їзду мирових посередників (мировий посередник — чиновник для залагоджування земельних відносин між поміщиками та селянами, повітовий з'їзд був апеляційною установою). У 1878-му Петра Антоновича перевели на аналогічну посаду Луцько-Дубенського з'їзду мирових посередників.

Навесні наступного року до Луцька переїхала вся родина Косачів. Спочатку вони оселилися у помешканні на Замковій площі, а потім найняли половину одноповерхового приватного будинку біля річки Стир. То вже пізніше, у 1890–1891 роках, Косачі жили у відомій кам'яниці, де нині розмістилася

адміністрація Державного історико-культурного заповідника «Старий Луцьк». Як писав у газеті «Український голос» за 8 жовтня 1942 року Анатолій Дуляньський, «два інші будинки, в яких жила Леся Українка з весни 1879 р. до

Петро Антонович не шкодував коштів на освіту своїх дітей. Не скупився і на громадські справи.

осени 1881 р., ще вимагають точнішого усталення».

У Луцьку 8-літня Леся написала свій перший вірш «Надія», коли її тітку Олену Косач вислали на Сибір. Звідси Косачі їздили в село Чекну (нині Зарічне Рівненської області), аби побачити обряди і почути веснянки. Пізніше поетеса

згадала про наше місто у поезії «Віче», де змалює руйні Луцького замку.

Петро Косач був людиною досить заможною. Володів чималими землями. Річна його платня становила 2,5 тисячі рублів. На той час це були немалі гроші. Петро Антонович не шкодував коштів на освіту своїх дітей. Не скупився і на громадські справи, фінансував видання літературних праць дружини Ольги Петрівни (літературний псевдонім Олена Пчілка) та дочки Лесі.

У 1886 році Косача призначили головою Луцько-Дубенського повітового чиншових справ «присутствія», а в 1891-му — головою Ковельсько-Володимир-Волинського з'їзду мирових посередників. Через кілька літ він став ковельським повітовим «предводителем дворянства». У 1901 році батько поетеси дослужився до дійсного статського радника, якщо прирівнювалося до військового звання генерал-майора. ■

■ Резонанс

НАЙКРАЩА ВЧИТЕЛЬКА УКРАЇНИ ВІЇХАЛА НА ЗАРОБІТКИ

І тепер в Лондоні доглядає літнього чоловіка

Заслужена вчителька України, найкращий педагог 2016 року в номінації «Іноземна мова» Віолетта Македон із міста Берегове Закарпатської області поїхала влаштовувати своє життя у Велику Британію. У Лондоні освітянка з України доглядає дідуся на ім'я Боб у сім'ї фотографів. Згідно із заздалегідь розробленим планом, вона гуляє з ним столицею, відвідує музеї, театри, парки, визначні місця. «Завдяки знанню мови я легко, навіть краще за інших, вписалася в тутешній колорит», — розповіла українка про свою роботу на Туманному Альбіоні. За день вона отримує в Англії стільки, скільки вдома за місяць

Президент України Петро Порошенко вручає Віолетті Македон звання «Заслужений вчитель України» (2016 рік). Обое на церемонії говорили англійською мовою, бо вільно нею володіють.

«**Візд Віолетти Македон на заробітки набув в Україні неабиякого резонансу, тож вона звернулася до журналістів із закликом правдиво писати про її рішення.**»

в українських навчальних закладах: «Робота в школі неабияк сприяла моєму становленню і як учителя, і як особистості! — наголосила жінка. — Перспективи розвитку, як бачите, теж є. Я тому — живий приклад».

Зазначимо, що Віолетта Македон стала третьою за рахунком місцевою вчителькою, яка виїхала за кордон за кілька останніх років. У її рідному Береговому залишився син Павло, який навчається у 10-му класі. ■

Петро МАКАРУК

Тим часом візд Віолетти Македон на заробітки набув в Україні неабиякого резонансу, тож вона звернулася до журналістів із закликом правдиво писати про її рішення. Зокрема, категорично спростувала повідомлення про нестерпні умови праці

■ Пульс дня

70-РІЧНИЙ ВИКЛАДАЧ — СТУДЕНТЦІ: «ДАВАЙ ДРУЖИТИ ОРГАНІЗМАМИ»

Жіноцтво Рівненського державного гуманітарного університету звинувачує професора кафедри хореографії, кандидата педагогічних наук Володимира Годовського у сексуальних домаганнях

з проханням про місце в гуртожитку. За вирішення питання той заявив, що матиме «моральне й аморальне право» її опікати і запропонував «дружити організаціями».

Сам професор стверджує, що все це вигадки.

— У 70 років я вам можу дати документ, що не спроможний жити з дівчатами, — заявив він журналістам.

Тим часом потерпілі заявляють, що така поведінка була притаманна Годовському завжди. І в різні роки його жертвами ставали не тільки студентки, а й викладачі. Колишня викладачка університету Алла Геккель розповіла, що професор свого часу пропонував їй стати коханкою — або вона «тут працювати не буде». Написати заяву в поліцію пані Алла наважилась лише тепер. ■

Журналісти «Слідства. Інфо» зібрали свідчення потерпілих і провели експеримент, який дає змогу стверджувати, що домагання мали місце.

13 студенток розповіли про факти, коли професор ліз до них із поцілунками, «мацав», пропонував інтим та «кришування».

— Це було гидко, я потім плакала, — розповіла журналістам одна з дівчат. — Коли згадую, то й зараз — мурашки по тілу.

Одна зі студенток на пропозицію медійників звернулася до Володимира Годовського

ДЕПУТАТ КІВЕРЦІВСЬКОЇ РАЙРАДИ ВРЯТУВАВ Мешканку ПОПАСНОЇ, ЯКУ РОЗСТРІЛЯЛИ З АВТОМАТА

Як згадає 64-річна Любов Стехіна, у її квартиру увірвались двоє людей у військовій формі і без пояснення причин відкрили вогонь. Ними виявилися бійці ЗСУ, які самовільно покинули розташування частини

Романішин, який уже 18 років працює хірургом Ківерцівського територіального медичного об'єднання, нині ж він ще й депутат Ківерцівської районної ради. Чоловік був волонтером, а коли дізнався про брак лікарів у зоні бойових дій, вступив до Першого добровольчого медичного шпиталю імені Миколи Пирогова.

До Попаснянської центральної районної лікарні пенсіонерка потрапила у важкому стані. «Нашим завданням було встановити точний діагноз та зупинити кровотечу. Поставили дренажі, бо вогнепальна рана не зашивається. Звичайно, наскрізне кульове поранення та за станоміви загрози, але стверджувати, що я врятував життя цій жінці, — то перебільшення», — скромно каже волинянин Юрій

Зараз Любов Стехіна перебуває в лікарні імені Мечникова у Дніпрі. Її стан уже покращився. Жінка розповіла, що нападники стріляли у стіну. «Куля, вочевидь, влучила у двері і відрикошетилась на мене. А загалом військові всі доброзичливі. Завжди з усіма вітаються. Дуже добрі. Проте, як то мовиться, в сім'ї не без виродка», — сумно зітхає пенсіонерка. ■

19 листопада — День працівників сільського господарства

Із професійним святом, дорогі меценати!

Мудрих, досвідчених керівників господарств Горохівщини — ПОСП імені Т. Шевченка села Угринів Андрія Антоновича Турака та ПОСП імені І. Франка села Губин Олега Васильовича Тарарая — вітаємо з Днем працівників сільського господарства і висловлюємо найтепліші слова подяки за матеріальну допомогу. Завдяки вам школа оновлюється і залишається затишною другою домівкою для наших учнів. Від усього серця вітаємо з професійним святом. Нехай ваші зусилля завжди увінчуються високими результатами, нехай посухи та зливи минають ваші угіддя, а врожай перевищує найсміливіші прогнози. Хай нива щедро колоситься, здоров'я міцніє, а трудові успіхи примножуються.

З повагою педагогічний, учнівський, батьківський колективи, адміністрація ЗОШ І—ІІІ ступенів села Угринів Горохівського району.

Хай рясно колосяться врожайми ваші ниви!

Громадська спілка «СПАС» щиро вітає з головним аграрним святом — Днем працівників сільського господарства!

Шановні творці найсвятішого — хліба й духовності, ви трудитесь усе своє життя на рідній землі для добробуту кожного українця. Завдяки вам наше село живе і розвивається. Ви щоденно переконливо доводите спроможність і вміння гідно виходити зі складних, часто непередбачуваних ситуацій, вирішуєте проблеми людей, примножуєте традиції та дбаєте про інфраструктуру. У день професійного свята бажаємо вам прихильної долі, вагомих здобутків, миру та невичерпної енергії! Хай і надалі рясно колосяться щедрими врожайми ниви, втілюються у життя плани, задуми та сподівання на радість вашим рідним, на благо розквіту краю та піднесення добробуту всього українського народу!

Фундатори та виконавча дирекція громадської спілки «СПАС».

■ Пряма мова

Анастасія ПРИХОДЬКО, співачка, звернулася до української влади через виступ у київському палаці «Україна» Ані Лорак, — громадянки України, яка у час війни перебралась до Росії, де активно гастролює:

«Чому ви це дозволяєте? Поясніть це людям, які будують цю країну, починаючи від таких, як я, артистів, закінчуючи волонтерами, медиками... Просимо лиш про одне: зробіть мінімальне — не впускайте сюди національних зрадників. Не забирайте нашу країну, нашу історію! Ви ж усіяло показуєте, як можна її зраджувати і знищувати... Якого хрена вони (гастролери, які виступають у Росії. — Ред.) сюди їздять на четвертому році війни?..»

ГУРТІВНА АГРОТЕХНІКА

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ

«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ «Зірна», «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.

Гарантія запчастин, навчання, обслуговування, доставка.

5-15 К.С.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШОДУВАННЯ ВІДСОТКІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а

Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

РЕКЛАМА

ЗАЛІЗОБЕТОННА огорожа

МЕТАЛЕВІ огорожі • ворота

Видасться гарантія на виробі 10 років

Доставка розвантаження

ВІГOTOВЛЕННЯ встановлення

м. Луцьк, вул. Львівська, 77 Тел. (050) 904-09-38

ПРОДАЖ • ГАРАНТІЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр

м. Луцьк, вул. Глушець, 55А

тел.: (0332) 24-20-04, 068-989-44-92, 066-150-89-10, 068-005-44-46 (магазин запчастин)

НОВИНИ / Волинь

НЕ ЗДРИГНУЛАСЯ ЖОРСТОКА РУКА БРАКОНЬЄРА

Рейдова група на чолі з мисливствознавцем Вадимом Чернюком поблизу села Карасин Сарненського району, що на Рівненщині, помітила УАЗ-452, біля якого були невідомі чоловіки

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Побачивши лісників та правоохоронців, як повідомляє прес-служба поліції Рівненської області, незнайомці сіли в автомобіль і на великій швидкості почали тікати через ліс. Члени рейдової групи переслідували їх і через деякий час знайшли в кущах покинутий транспортний засіб із вимкнутим двигуном. Людей поруч не було. У салоні автівки виявили сліди крові та закритавлену поліетиленову плівку, в кабіні водія лежала рушниця марки ТОЗ-63. Біля УАЗика теж була калюжа крові, від якої тягнувся слід у ліс. Неподалік знайшли тушу вбитої козулі, прикидану гіллям.

На місце події викликали слідчо-оперативну групу Сарненського відділу поліції. Правоохоронці провели всі необхідні слідчі дії, після чого автомобіль і рушницю забрали на зберігання до відділу поліції, а тушу вбитої козулі направили для розтину спеціалістам ветеринарної медицини. За попередньою інформацією, власник автомобіля проживає в селищі Клесів Сарненського району. ■

БУРШТИНОВИЙ «ГАРЕМ»

Працівники відділу по боротьбі зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, головного управління Національної поліції в Рівненській області викрили в обласному центрі підпільний цех, у якому з янтаря виготовляли прикраси та картини

Валентин СТАВСЬКИЙ

Під час огляду правоохоронці виявили 5 верстатів для обробки сонячного каміння, готові вироби і близько 150 кілограмів бурштину. За попередньою інформацією, підпільний бізнес організував громадянин Туреччини. На нього працювали 5 місцевих жінок, як повідомляють у прес-службі головного управління Національної поліції в Рівненській області. ■

«ДОЗВОЛЬТЕ ЗАЗИРНУТИ У ВАШ РЮКЗАК...»

У Луцьку поліцейські охорони у Волинській області затримали 23-річну рівнянку, яка викрала у супермаркеті 476 пачок жувальної гумки та понад 1,5 кілограма м'яса

Анна ПАВЛОВСЬКА

Наряд реагування отримав увечері сигнал «Терміновий виклик поліції» із магазину на вулиці Кравчука в обласному центрі. Прибувши на місце події, правоохоронці з'ясували, що молода жінка на касі розраховувалася лише за пляшку кефіру та булочку. А в рюкзаку винесла згаданий неоплачений товар на суму 3 тисячі 769 гривень.

На місце викликали слідчо-оперативну групу Луцького відділу поліції, яка зафіксувала факт крадіжки та вилучила жувальну гумку і м'ясо. Слідчі відкрили кримінальне провадження за ч. 2 ст. 185 (крадіжка) Кримінального кодексу України. ■

САД НА ЗАМОК НЕ ЗАКРИЄШ

На хуторі Олізарів Горохівського району із земельної ділянки жителя райцентру хтось викрав ялинку та три фруктові дерева

Ганна ГУЗЮК

Потерпілий звернувся із заявою до Горохівського відділу поліції і повідомив, що саджанці пропали в період з 9 по 13 листопада. Сума завданих господареві збитків становить майже 2 тисячі гривень. Дільничні офіцери спільно зі співробітниками кримінальної поліції встановили причетність до крадіжки 39-річного мешканця цього ж району. Поцуплені дерева вилучили та повернули власнику. За цим фактом відкрили кримінальне провадження за ч. 1 ст. 185 Кримінального кодексу України. ■

Актуально

У ЛУЦЬКУ БЛАГОУСТРІЙ ЗА ЄВРОСТАНДАРТАМИ

На ремонт та реконструкцію дорожньо-вуличної мережі з міського бюджету виділили понад 80 мільйонів гривень

Євгенія СОМОВА

ДОРОГИ — ГОЛОВНИЙ БІЛЬ КЕРІВНИЦТВА МІСТА

Волиняни, які бувають у Польщі, не перестають захоплюватися благоустроєм тамтешніх міст, вулицями і автомагістралями без ям і вибоїн. Ми, на жаль, не можемо похвалитися такими зразковими шляхами. Багато вулиць у Луцьку не мають твердого покриття, тож у негоду стають важкопрохідними. Такою була і Мисливська. І ось у серпні цього року мешканці вулиці отримали дорогу з твердим покриттям, якої чекали з 1970-х. Зазначимо, що в останні роки у бюджеті міста постійно передбачають кошти на ремонт шляхів. На 2017-й, скажімо, заклали понад 80 мільйонів гривень. Особливу увагу у міськраді приділяють вулицям з ґрунтовим покриттям, тож таких щороку меншає. Цьогоріч, скажімо, з'явилася щебеневе покриття з напівпросочуванням бітумною емульсією на вулицях Волноваській, Гречаній, Комка, Попова, Нахімова, Нестерова, Гоголя, Тополевій та семи інших. Комунальники облаштували й пішохідні доріжки, а там, де вони були зруйновані, відремонтували. Дочекався ремонту і проспект Соборності. Результатом роботи будівельників мешканці задоволені, бо відтепер не будуть спотикатися чи перестрибувати через ями. Тротуари вкрили бруківкою, а біля них зробили велодоріжку, встановили й енергозберігаючі світильники.

ДОВІДКА «ВОЛИНЬ-НОВОЇ»:

Цьогоріч поточні ремонти провели майже на 200 об'єктах вулично-дорожньої мережі. Відновлено 32100 кв. м дорожнього покриття проїзної частини, вкрито 5900 кв. м щебеневого, 12600 кв. м — з напівпросочуванням бітумною емульсією, 4400 — тонкошарового, облаштовано майже 5000 кв. м тротуарів та пішохідних доріжок. На ці роботи з міського бюджету виділено 26 мільйонів гривень. На реконструкцію вулично-дорожньої мережі передбачено 11 мільйонів.

Завершується реконструкція проспектів Волі, Соборності. 9200 кв. м там вкрили бруківкою та 1000 — асфальтобетоном. До кінця підходять і роботи на перехресті вулиць Набережна і Шевченка. Дороги і тротуари там були у жахливому стані — напливи асфальту, вибоїни, тріщини. Зараз працівники підприємства «Луцькавтодор Сервіс» встановлюють нові бордюри і готують дорожнє полотно до асфальтування. На завершальній стадії ремонт проспекту Василя Мойсея. Тут повністю замінили дорожнє покриття, вимостили тротуари бруківкою. Зробили все за європейськими стандартами. На капітальний ремонт проспекту з міського бюджету витратили 9 мільйонів гривень. Водії вдячні за новеньке дорожнє покриття, бо тепер не битимуть машини, а пішоходи — за тротуари і перехід, на якому встановлено пластикову розмітку.

— Задля безпеки пішоходів у цьому році в місті розпочали наносити дорожню розмітку за допомогою холодних пластикових матеріалів на вулицях із новим сучасним покриттям, — розповідає директор департаменту житлово-комунального господарства Луцької міської ради Юрій Крась. — Вночі

Ігор Поліщук, Григорій Недопад, Юрій Крась (зліва направо) під час огляду виконаних ремонтних робіт на вулиці Січовій.

вона підсвічується. Її добре видно водіям. Така розмітка не потребує оновлення кожних 6 місяців. Гарантійний її термін — два роки. При нормальній експлуатації прослужить і більше. Таку технологію нанесення застосували і на проспектах Волі,

таким гарним воно не було навіть тоді, коли вселялися у квартири. Нині тут залили асфальт, а доріжки вкрили бруківкою. Вона довговічніша, має більший термін експлуатації. Та й у випадку прориву водопровідної труби і проведен-

«Місто має бути зручним і доступним, комфортним для людей. У Луцькраді працюють для цього.»

Перемоги, де зроблено нове дорожнє покриття.

У 2017-му основний акцент влада робить на комплексний підхід до ремонтних робіт. Облаштовують не лише вулиці, а й тротуари, пішохідні доріжки, зливову каналізацію.

ДОВІДКА «ВОЛИНЬ-НОВОЇ»:

На капітальний ремонт вулично-дорожньої мережі міста на 2017 рік передбачено 46 мільйонів гривень. Завершено ремонт вулиць Агатангела Кримського, Генерала Шухевича, Окружної, Польової, Полонківської, Івана Франка, Даньшина та інших. На Липинського, Героїв УПА, проспекті Василя Мойсея ще тривають роботи. Загалом цьогоріч капітальний ремонт проводився на 19 об'єктах. Відновлено 50600 кв. м полотна проїзної частини, 7700 кв. м тротуарів.

ПО ДВА МІЛЬЙОНИ — НА КОЖЕН ДВІР

Якщо автошляхи міста ще якось ремонтували — підсипали, ґрейдерували, то багато дворів давно потребували відновлення. Звісно, мешканці будинків хочуть безперешкодно, не забруднивши взуття, дістатися на роботу, до магазину чи аптеки. Для цього в останні роки у міському бюджеті постійно передбачають кошти на проведення робіт з відновлення дворів. Так, цьогоріч на це закладено 43 мільйони гривень. Зазначимо, що у середньому виділили на кожен двір по 2 мільйони. Тішаться оновленим подвір'ям мешканці будинку на вулиці Гулака-Артемовського, 16. Кажуть, що

ня ремонтних робіт її можна легко зняти і використати повторно.

— Дворові території — один із наших пріоритетів, — наголосив виконувач повноважень міського голови Григорій Пустовіт. — 43 мільйони гривень було виділено на їх ремонт. Цього року завершили 27 дворів (20 з них розпочаті торік) і ще ремонтуємо 9. Робимо з гарантією на сім років і за дуже демократичною схемою: зустрічаємося з мешканцями і визначаємо, де мають бути дитячі майданчики, стоянки автомобілів, смітники, лавочки. Тоді виготовляємо схему і облаштовуємо. Найближчим часом відремонтуємо більшість дворів.

Якщо говорити про дороги, то до їх ремонту підходимо комплексно, контролюємо хід робіт, вимагаємо високої якості від будівельників. Зробили цьогоріч чимало. Зокрема, вулицю Липинського. Це один із найдорожчих об'єктів. Там не було твердого покриття. У негоду люди мислило болото. Сьогодні зробили дорогу, тротуари. Залишилась невеличка ділянка до виїзду на Карпенка-Карого, але роботи там теж завершуються. Цілий мікрорайон отримав дорогу, яка поєднала вулиці Чорновола і Карпенка-Карого. Люди мають змогу дійти чи доїхати додому. Це поліпшує комфортність проживання, настрій. І на цю дорогу, як і на інші, будівельники дають 7 років гарантії.

Місто має бути зручним і доступним, комфортним для людей. У Луцькраді працюють для цього. ■

■ Місцеве самоврядування

«ЧОМУ НАС, ДЕПУТАТИВ, НЕ ХОЧУТЬ ПУСКАТИ ТУДИ, ЗВІДКИ ГРОШІ ПЛИВУТЬ ПОЗА КАЗНОЮ ОБЛАСТІ?»

Голова фракції Радикальної партії Олега Ляшка у Волинській обласній раді Юрій Ройко вважає, що головне завдання обранця громади — дбати про соціально-економічний розвиток округу

Роксолана ВИШНЕВИЧ

«АДМІНІСТРАЦІЯ ТРИМАЄ ГРОШІ НА ДЕПОЗИТАХ У ТОЙ ЧАС, КОЛИ ДОРОГИ В ЗАНЕДБАНОМУ СТАНІ...»

— Юрію Петровичу, ви часто виступаєте в сесійній залі з критикою. Що найбільше непокоїть?

— Турбує те, що нема взаєморозуміння між представницькою та виконавчою гілками влади в області. Я проти того, щоб облдержадміністрація вирішувала одноосібно всі питання, а депутати облради лише піднімали руки. У нас не так, і з цим не хочуть змиритися чиновники. Прикро, що часто не знаходимо спільної мови у, здавалося б, надважливих питаннях, які стосуються покращення життя волинян.

— Маєте конкретні приклади?

— Буває, що на ремонт дахів кошти виділяємо у квітні-травні, а вони надходять у жовтні-листопаді. Аналогічна ситуація і з дорогами — гроші з'являються на рахунках тоді, коли через погодні умови їх украй важко освоїти. Це свідчить про те, що фактично ОДА створює штучні перепони. Мені не зрозуміло, чому адміністрація тримає на депозитах немалу суму грошей, в тому числі від перевиконання планових завдань митницею, в той час, коли багато доріг у занедбаному стані. Від таких моментів, буває, опускаються руки. Але я — оптиміст, тому вірю, що ми командою, яку в обласній раді складає ситуативна більшість, зможемо змінити ці негативні тенденції. Маю позитивний приклад на своєму округу. Я представляю Цуманщину. І хоча сказати, що, коли у 2015 році цуманським селищним головою був обраний Анатолій Дорошук, з ним відразу спланували спільну роботу, визначили пріоритети.

— Тобто разом легше вирішувати проблеми округу?

— Безумовно. Скажу й про те, що в нинішній обласній раді найбільше — аж сім депутатів — має Ківерцівський район. Це наслідок недолугого законодавства, коли окремі райони взагалі не мають свого обранця. Звісно, в кожного з нас — свої завдання. Я задоволений, що вдалося зробити металочерепичну покрівлю і стелю найбільшої на Волині Цуманської школи, де навчається понад 1200 учнів. Інше важливе питання, над яким працював протягом двох років, — капітальний ремонт системи водопостачання та водовідведення в селищі. Торік вдалося освоїти на ці потреби майже півмільйона, нинішнього року — 900 тисяч гривень. Крім того, зробили ремонт даху Липненської ЗОШ, для громади Цумані викупили будинок культури, побудували дві комунальні дороги, в селі Омельне відремонтували центральний під'їзний шлях. Радує те, що склалася плідна співпраця як із селищною радою (тепер вже ОТГ), так і з районною — немало справ вдається робити на умовах співфінансування. Багато в чому завдячую конструктивній команді в обласній раді, бо від неї теж залежить чимало.

«НЕЗВАЖАЮЧИ НА ПОЛІТИЧНІ РОЗБІЖНОСТІ, МИ МАЄМО ПРАЦЮВАТИ НА БЛАГО ВОЛИНІ»

— Ви працюєте в постійній комісії з питань екології, раціонального використання природних ресурсів. А ще входить до складу двох тимчасових комісій з питань земельних відносин та щодо лісової проблематики. Чи ефективна їхня робота?

— Більше зупинюся на двох останніх. Завданням однієї з них було обстежити площі і визначити економічні, екологічні

Юрій Ройко: «Я би запропонував нагороджувати тих, хто створив не менше десятка нових робочих місць».

«Як би хто не ставився до Олега Ляшка і нашої партії, мені як підприємцю-виробничнику найбільше подобається його політика так званого економічного націоналізму: «Купуй українське — плати українцям», яка передбачає створення нових робочих місць.»

та соціальні збитки від діяльності нелегальних бурштинокопачів. Кілька разів члени комісії виїжджали на місця, але зустріли супротив представників тамтешньої влади. У мене після побаченого виникло багато запитань, на які ніхто не міг відповісти. Чому, наприклад, у Маневиському районі на площі 6 га старатели вирили ями, звідки незаконно добули янтар, вартість якого, за підрахунками фахівців, становить 10–12 мільйонів доларів. А поруч, у селі Лісове, валиться школа... Не краща ситуація і в лісовому господарстві. Але нас, депутатів, не хочуть допускати туди, звідки гроші пливають поза казною області. Та попри все ми продовжимо свою роботу. На найближчій сесії голова тимчасової «лісової» комісії Анатолій Грицюк виступить зі звітом, визначимось, як діяти далі.

— Виходить, що в такій ситуації депутати можуть виступати лише статистами?

— Я — представник виробничого бізнесу. Ще з 1990 року працюю на підприємствах, які займаються переробкою сільгоспиробини, виготовленням макаронних виробів. І як бізнесмен переконаний, що, незважаючи на політичні розбіжності, ми повинні працювати на благо волинян. Помітно, як на сесіях зашкалюють емоції, коли ділимо крихти бюджету. Волинь представляють 64 депутати, у яких майже однакові проблеми: дороги, садочки, школи, клуби. Для їх вирішення не вистачає коштів. Узагалі, як свідчить моніторинг, усього задовольняється лише 10 відсотків депутатських запитів. До речі, у нас підготовлено й затверджено майже 40 обласних і регіональних програм, у яких враховані пропозиції різних районів і міст. Але вони через брак грошей теж не виконуються в повному обсязі. А якраз від діяльності

КП «Волиньприродресурс», мова про яке вже набила всім оскомину, ми змогли б суттєво наповнити місцеві бюджети. Звичайно, це комунальне підприємство — не панацея від усіх бід, але треба дати шанс йому запрацювати.

— Коли це може статися?

— Я вже говорив голові облдержадміністрації Володимирі Гунчику, що в нього якісь дивні, подвійні стандарти. Якщо йдеться про бурштин, надра, колгоспні ліси, то в його риторичі присутні слова «держава», «державне підприємство», мовляв, це виключно їхня компетенція. Якщо ж — про роботу державного підприємства «Волиньторф» з більш як 400 працівниками, яке добуває до 70 відсотків торфу в Україні і є бюджетоутворюючим у Маневиському районі, так тут уже інші підходи, щоб не дати йому нормально працювати. Фактично доля «Волиньторфу» залежить від одного підпису голови ОДА.

«ЧАСУ НЕ ВИСТАЧАЄ ЛИШЕ У ЛІНІВИХ ЛЮДЕЙ»

— Як вам вдається поєднувати виробничу і громадську роботу?

— Часу не вистачає лише у лінвівих людей. Бо якщо правильно розподіляти свої завдання і можливості, можна все встигнути. Стараюся максимально бути на окрузі, щоб спілкуватися з виборцями та однопартійцями.

— Чи часто зустрічаєтеся зі своїм партійним лідером Олегом Ляшком?

— Коли є в цьому потреба, то виходимо на контакт. Як би хто не ставився до Олега Ляшка і нашої партії, мені, як підприємцю-виробничнику, найбільше подобається його політика так званого економічного націоналізму: «Купуй українське — плати українцям», яка передбачає створення нових робочих місць, залучення інвесторів, підтримку національного виробника. До речі, я би запропонував нагороджувати тих людей, які створили не менше десятка нових робочих місць. Радикальні вибороти і категорично виступають за продовження мораторію на вивезення лісу-кругляку та продаж земель сільськогосподарського призначення. Переконаний, що запропоновані Радикальною партією промислово-економічні законопроекти та антикризовий план забезпечать економічний прорив України в найближчій перспективі. Ганебно жити на такій багатій землі й бути бідним, дозволяти, щоб нас обкрадали. Не люблю пишномовності, але для усіх дороговказом має стати гасло: «Ми повинні жити в чистій, ситій і багатій Україні». ■

■ У номер!

ЧУЙНІСТЬ ВРЯТУВАЛА ЖИТТЯ

Учора в редакцію звернувся лучанин Олександр Антонюк і попросив подякувати працівникам служби з надзвичайних ситуацій, поліцейським і «Варті порядку» обласного центру, які відгукнулися на біду його брата — 45-річного Бориса Антонюка

Богдана КАТЕРИНЧУК

Підприємці ми з'ясували у розмові з речником управління державної служби з надзвичайних ситуацій у Волинській області Володимиром Нестеровим. Він розповів, що минулого четверга о 19.45 Олександр Антонюк зателефонував за номером 101 і попросив допомоги, оскільки тривогу забила дружина брата, яка не діждалася чоловіка вдома. Вона зателефонувала Борисові і почула, що через проблеми зі здоров'ям він втратив орієнтування на місцевості.

На пошуки лучанина служба рятувальників відправила чотири машини, знаючи зі слів родича, що потерпілий може бути в районі сіл Рованці, Боратин, житлового масиву ДПЗ. Врешті-решт Бориса Антонюка знайшов його племінник. Але рідні дуже вдячні за те, що згадані служби оперативно відгукнулися і по-людськи з ними повелися. Правда, погано, як сказав Олександр Антонюк, що в поліцейських нема пристрою, який відстежує мобільки, телефон якраз у потерпілого був включений, і його швидше можна було б розшукати. ■

■ Печальна рубрика

ЇХНЯ СМЕРТЬ — ТЯЖКА ВТРАТА ДЛЯ ВСІЄЇ «БАТЬКІВЩИНИ»

З глибокою скорботою Волинська обласна парторганізація ВО «Батьківщина» зустрівла чорну звістку про дорожньо-транспортну пригоду, в якій загинули голова Шацької селищної ОТГ, заступник голови Шацької районної парторганізації ВО «Батьківщина»

Сергій Миколайович ВІННІЧУК

та керівник громадської приймальні «Батьківщини» в Шацьку

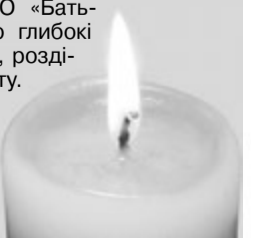
Любов Миколаївна МАРИГОДА

Трагічна випадковість обірвала життя справжніх патріотів, які всім серцем вболівали за долю України та Волині. Вони були активними учасниками Революції гідності, користувалися повагою земляків й однопартійців. У жовтні 2015-го на виборах до місцевих рад Сергій Віннічук одночасно здобув перемогу в боротьбі за мандат депутата обласної ради та посаду голови Шацької селищної ради. Він обрав працю задля своєї територіальної громади.

Вдруге земляки підтвердили свою довіру до керівника, обравши його в березні 2016-го головою новоствореної Шацької селищної ОТГ. Сергій Віннічук мав багато планів, як поліпшити життя кожного населеного пункту, що увійшов до ОТГ. Не відкладав передвиборчі обіцянки на «потім», а втілював їх у конкретні справи. Мріяв побудувати Європу на берегах Свіязя і домогтися статусу курортної зони державного значення рекреаційній зоні Шацьких озер. На жаль, його мрія не судилося здійснитися.

Енергійною, небайдужою до громадських справ пам'ятають друзі-однопартійці Любов Маригоду. Вона неодноразово була депутатом Шацької селищної ради. Її добре серце завжди відгукувалося на проблеми, з якими шанани зверталися до громадської приймальні «Батьківщини», де вона працювала майже десять років.

Загибель Сергія Віннічука та Любові Маригоди — тяжка втрата для Волинської обласної партійної організації ВО «Батьківщина». Висловлюємо глибокі співчуття їхнім родинам, розділяємо їхній біль і скорботу. Молимося, щоб мило-сердний Господь прийняв їхні душі в Царстві Небеснім.

Побачення з Волинню

Тетяна Володимирівна уже звикла до життя серед природи.

Ікону Миколи Чудотворця, що оновилася, Дмитру Петровичу передала мама.

ДО ОБІЙСТЯ ЗАХАРЧУКІВ ЛІСОВІ ЗВІРІ НАВІДУЮТЬСЯ ЧАСТІШЕ, НІЖ ЛЮДИ

Побувавши в одного із найстарших лісівників України – 77-річного майстра лісу Чорторійського лісництва ДП «Поліське ЛГ» Дмитра Захарчука, зауважила, що плин часу наче зупинився на цьому хуторі, не наклавши свого відбитку ні на господарів, ні на укладі тутешнього життя. Саме тому їхню садибу внесли до туристичного реєстру Маневицького району

Олена БИЧКОВА

ЩОБ НЕ ПОТРАПИТИ В РУКИ ЕНКАВЕДИСТАМ, БАТЬКО-УПІВЕЦЬ ПУСТИВ СОБІ КУЛЮ

Дворів на хуторі Ковлі, що поблизу села Новосілки, нині можна порухувати на пальцях однієї руки, хоча до війни їх налічувалось майже сотня. Були тут і храм, і трирічна початкова школа, яку закінчував Дмитро.

– Батька ледь пам'ятаю, – повертається в минуле мій співрозмовник. – Знаю, що служив у польській армії, був бригадиром у лісі, як казала мама. Загинув наприкінці війни. Чимало хуторян допомагали воїнам УПА, в тому числі і наша сім'я. Під час одного з боїв, аби не потрапити до рук енкаведистів, батько спрямував зброю на себе... Його ховали потайки вночі у лісі. За допомоги упівцямі і постраждали місцеві жителі – їх виселяли з хутора, вивозили до Сибіру.

До білих ведмедів, як казали, мали вивезти і їхню сім'ю. «Та мати занесла до старости відріз сукна і нас викреслили зі списку», – пригадує Дмитро Петрович.

Небагато у ті часи було розваг у сільського хлопчини. Навколо хати – ліс, який радо відкривав для нього усі свої принади, звеселяв і втішав.

– А це, років у вісім, передали мені повстанці губну гармошку, – розповідає Дмитро Петрович. – Сказали: подарунок від батька. Швидко опанував гру на ній, а згодом став задивлятися на дядькову гармошку. Купити то він її купив, та музиканта з нього не вийшло. Мене ж із азами ознайомив один старець, який зображував, граючи на інструменті. Тож ночами я крадькома брав дядькову гармошку – і в ліс. Перебираючи клавіші, радів, що ніхто не чує. А як уже навчився, то з дозволу дядька ходив із нею на вечорниці у клуби, на весілля. Гармоністи тоді були на вагу золота.

Усміхаючись своїм спогадам про минуле, пан Дмитро продовжує:

– До армії на ціліні побував, на власний інструмент заробив. А ще таку пластину змайстрував, щоб хвацько свистіти. Ото жару давав!

Свою майстерність Дмитро Петрович відразу ж і продемонстрував. Зазвучали і народна та повстанська пісні, і відлуння його молодості «Ех, яблучко...» Я жартую: «То всі дівчата на вечорницях ваші були», і музикант погоджується: «Так, що було, то було...»

СВІТЛА ЩЕ СЮДИ НЕ ПРОВЕЛИ, А В НИХ УДОМА ВЖЕ ДИВИЛИСЯ «ШТІРЛІЦА»

А після армійської служби, яка тривала майже чотири роки під кордоном з Китаєм, повернувся додому.

– Хотів там, у Сибіру, і залишитись, ще й матір із собою забрати, – розповідає пан Дмитро, – та вона у сльози: «Мене через батька в Сибір не запроторили, а тут власний син хоче...»

Так і осів на хуторі, привівши матері невістку із Гути-Лісівської. Біля старенької хати звів нову, простору, де й народились двоє синів та троє доньок.

– Світло на хутір провели аж в середині 1980-х років, – згадує мій співрозмовник. – До того ж одним із перших придбав генератор струму. Позичав його сусідам, щоб ті весілля чи хрестини відсвяткували.

А ще у Захарчуків вечорами збирались і малі, і старі, аби подивитись чергову серію про легендарного Штірліца, бо першими придбали телевізор.

Працював Дмитро Петрович дорожником, обслуговуючи бетонку Київ–Варшава, а у 1977-му, рівно 40 років тому, пов'язав свою долю із лісогосподарською галуззю, закінчивши училище лісового господарства.

Овдовівши, сім літ тому одружився вдруге з жінкою зі Старого Чорторійська, яка також втратила чоловіка.

– Не страшно було перебиратися жити до лісу? – запитую у господині Тетяні Володимирівні.

– Ні, жалкувала лише, що до храму далеко, бо ж рідко яку службу пропускала, – усміхається.

ПЕТРОВИЧ ТУТ ЗНАЄ КОЖНУ СТЕЖИНУ

Зрозуміло, що за ці роки сходу-переходжена уся дільниця.

– Якщо хтось зріже дерево біля стежки – відразу побачу, бо ж проміння сонця не так падатиме на землю, – констатує пан Дмитро. – А взагалі, нині легше працювати: заготовляють ліс бригади, навантаження механізоване. Болить душа, що з'явилась ця напасть – верхівковий короїд. Дивись: на виділі п'ять восхолих сосен, а через два-три тижні їх уже десять.

Запитую і за таке лихо для лісівників, як бурштинова лихо-манка.

– Дякувати Богу, мою дільницю вона оминула. Декілька ям викопав

морквою та буряком, причому спочатку беруться за соковитий оранжевий коренеплід. Цьогоріч і стручком гороху не посмакували – так він до вподоби козулі прийшовся. А біля нивок із картоплею на ніч собак прив'язували, бо ж дикі кабани чи не щодночі туди навідувалися.

Господарство тримають чималеньке, тож доводиться подружжю про урожай дбати. Тримають коня, двох корів, свиней, різну птицю.

– Декілька років тому поїхали в неділю на церковну службу в Старий Чорторійськ, – розповідає господиня. – Повернувшись, були вражені: з 18 індиків лише два додому прийшли, решта біля лісу подушені лисицею лежали. Рудохвоста злодійка і курчат та курей полюбляє.

– Одна у мене на очах чималеньку курку вхопила та й до лісу посунула, – продовжує розповідь

«**Про хлібосольних господарів німці розповіли друзям, і вже незабаром побували на гостинах на хуторі туристи з Австрії та Португалії. Аби з хутірською екзотикою могли ознайомитись й інші іноземці, садибу внесли до туристичного реєстру.**»

ли, переконалися, що сонячного каменю немає, та й заспокоївся, – каже лісівник. – А от на сусідній – біля Лісового, – то й доводиться допомагати чергувати. Я пригадую, як колись у тій місцевості копали меліоративні канали, то серед піску обабіч каналів на викопаній бурштин тоді ніхто й уваги не звертав. Один із трактористів якимсь чином кидав в мішок шматків скам'янілої смолы, то казав, що замість лучини використовував, – добре горіла.

Повідав майстер лісу і про те, що в двох кварталах дільниці – природні заповідники місцевого значення. «Які там столітні сосни, а дуби!» – не стримував захоплення. Майстром лісу став і син Микола, він працює у Кукулинському лісництві цього держпідприємства.

Один із журналістів, що писав про Дмитра Петровича, зауважив, що до обійстя Захарчуків лісові звірі навідується частіше, ніж люди. Мій співрозмовник це підтверджує: «Таки так, бо до найближчого сусіда більш ніж з півкілометра, ліс впритул підходить до садиби». Вона, між іншим, майже не має загорожі.

А Тетяна Володимирівна розповідає, що доводиться їй чоловікові жалітися на зайців та лисиць, козуль та диких кабанів:

– Капусту вухаті обгризають щороку. Хазяїнують і на грядках з

лис чи кіт не дають їм підрости. Тричі мені доводилось підходити до загорожі, аби павич потішив своїм розкритим диво-хвостом. Зайти у вольєр не наважилась, бо ж дізналась, що за таке нахабство могла б отримати прочухана від цих гордовитих птахів. А от милувалась ними довгенько.

ХУТІРСЬКО САДИБУ ВНЕСЛИ ДО ТУРИСТИЧНОГО МАРШРУТУ

Якось навідалися до обійстя Захарчуків мисливці із Німеччини. Гостинно зустрів їх господар, почастивавши різними смаколиками, як нині кажуть, екологічно чистими, власного виробництва. Та й Тетяна Володимирівна колись була знайома весільною господинею, тож згодує чого душа бажає.

Про хлібосольних господарів німці розповіли друзям, і вже незабаром побували на гостинах на хуторі туристи з Австрії та Португалії. Аби з хутірською екзотикою могли ознайомитись й інші іноземці, садибу внесли до туристичного реєстру.

До речі, віднедавна усі охочі мають змогу помилуватись і оновленою іконою Миколи Чудотворця, яка дісталась Дмитру Петровичу від матері.

– Я прибирала перед Великоднем, – розповідає господиня, – та уваги не звернула. Аж чоловік до мене: «Йди подивись на ікону, щось сталося із нею, – блищить, мов нова». Дивлюсь, дійсно, і лик, і оклад оновились. Повідомила ченців Хресто-Воздвиженського чоловічого монастиря, що у Старому Чорторійську. Вони приїхали, за-свідчили диво, помолитись перед святим образом. Мають і капличку звести неподалік нашої хати, вже он і камінь привезений. Там і зберігатиметься ікона.

Ознайомившись із хутірським життям господарів, я підсумовую: «То сумувати вам нема коли». І Дмитро Петрович це підтверджує.

– І телевізор, мабуть, нема часу подивитись?

– Чого ж, – тут господар не погоджується. – Є. В нас їх аж два. Тетяна щось своє дивиться, а я люблю фільми колишні чи передачі про природу.

– Так у вас із кожного вікна природа, – дивуюсь. – І вдома, і на роботі.

У відповідь чую:

– Воно дійсно так. Та хіба можна природою намілуватись? Серед лісу, серед гаю я живу й відпочиваю, і працюю, – такими примовками була пересипана вся оповідка хуторянина. – Природа дає мені наснагу і силу. В лікарні лише раз лежав – запалення легень було, під дощ добрячий потрапив. Порошка якого не пам'ятаю коли й пив.

А ще Дмитро Петрович щедро ділиться своєю життєрадісністю, оптимізмом, молодечим запалом з усіма, хто навідується до його загубленої у лісах хутірської садиби. ■

■ **Читаймо книжку разом!**

Вчителька-інопланетянка з Волині

Розділи з роману «Щоденники Ієрихар»

Продовження.
Початок у «Волині-новій» за 21, 23, 26, 28 вересня, 3, 5, 7, 10, 12, 17, 19, 21, 26, 28 жовтня, 2, 4, 7, 9, 11, 14, 16 листопада

Володимир ЛИС

Про закоханість Ігоря я дізналася від Іринки. Це велике непошкрябане поросля (інакше й не скажеш) підгледіло пароль до Ігорового комп'ютерного щоденника.

— Хіба я тебе не вчила, чого не можна робити? — грізно спитала, справді зла на доньку.

— Авжеж, вчила, — Іринка тільки трішки була збентежена, а вона наспівувати, читати чужі листи й щоденники...

— Не тільки негарно, але й категорично не можна...

Моя донька:

— Але, мамусю, він так переживає! Він їй признався, вибач, мамусю, оскільки, а вона насміялася. Ця... ця... каракатиця назвала Ігоря калікою... який... Він хоче щось зробити з собою... Я... Я вб'ю її, мамо!

Іринчині очі справді палали. Дві великі розпечені гнівом жабрини.

Ігоря треба було рятувати. Але як?

Змусити це дівчисько, дівулю, дівку, що вже оцінило й свою красу, й довгоногість, й продало на першому ж аукціоні її життя, покохати мого розумного сина з ознаками наслідків ДЦП?

Ой, Світлано Ігорівно!..

І все ж я відмовилася визнавати пароль і читати Ігорів щоденник.

А ще я пишу тому, що Петро поїхав до Польщі. Повіз куплений десь спирт. Він вже возив колісь і попався та був позбавлений на п'ять років права в'їжджати до наших сусідів. Першого грудня цей строк закінчився. Й Петро крадькома від мене поїхав до Луцька за візюю. І таки її, очевидно, з допомогою когось, здобув. Якщо попадеться вдруге, отримає великий штраф, а то й ув'язнення. У кращому випадку — заборону на в'їзд уже на більший строк. Тремчу, як самотнє дерево на вітрі. Тільки не те велике дерево-птаха, що на окраїні села, а те, яке може нагнути, зламати вітерець.

Ні, я не піддамся. Не здамся. Але, Боже, пошли моєму чоловікові удачу в його неправедному ділі.

23 грудня

Петро вернувся — живий-здоровий. Сяючи, як мала дитина, вручив сімдесят доларів.

— Я тебе більше не пущу,

— сказала я.
— Але ж Ігорові треба буде поступати, — заперечив мій чоловік.

Звісно, треба буде, але... Бідний Петро. Я раптом його цілюю. Здивовано дивиться на мене.

Каже:
— От і заслужив поцілунок на сімдесят доларів.

Я:
— Дурний і не лікується. Сердито грюкнувши дверима, виходжу. На душі маленька радість. Наче мишка пищить. Задоволено.

24 грудня

Сьогодні Валерія дорікнула мені, що я її уникаю. Я заперечила: це не так, тобто запевнилася, що вона помиляється. Тоді вона сказала, що я просто ви-

«— Але, мамусю, він так переживає! Він їй признався, вибач, мамусю, оскільки, а вона насміялася. Ця... ця... каракатиця назвала Ігоря калікою...»

сокоморальна зануда. І що в неї теж є серце і почуття.

— Ти не припускаєш, що я люблю Андрія, а він мене?

Ми йшли вулицею і спиналися, за комір почали падати краплі холодного зимового дощу.

— Я бачу, ти вже здружилися з тою совою, — сказала Валерія.

— Сова — це Вікторія Семенівна?

— Не схоже?
Валерія усміхнулася. Силувано й гірко, як... Я бачила такі посмішки і у Вікі, й... Так, у себе самої.

Оглянулася. За нами йшли три мої учениці. З мого класу. Не поспішали переганяти. Слухали, що говоримо?

Я пригадала розмову з класом. Пояснення бійки — ми просто свталися. Ви ж самі кажете, Світлано Ігорівно, що життя — це гра. Так, кажу, але...

«Надто багато «але», подруго», — думаю тепер і ще думаю про те, що я не можу не дружити з Вікторією Семенівною.

«Як і з Валерією», — кажу собі і з жахом думаю про те, що ризикую втратити їх обох. А я... Я ж не хочу цього. ■

Продовження в наступному номері

■ **Футзал**

ЧИ ВІЗЬМУТЬ «КАРДИНАЛИ» РЕВАНШ ЗА ЛЬВІВСЬКИЙ РОЗГРОМ?

Сергій Піддубний разом зі своїми партнерами-підопічними спробує обіграти свій колишній клуб

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Екстра-ліга. 9 тур. «Ураган» (Івано-Франківськ) — МФК «Кардинал-Рівне» (Рівне) — 1:2 (0:1 — Володимир Кручок, 2 хв.; 1:1 — Андрій Цілик, 7 хв.; 1:2 — Артем Фаренюк, 21 хв.). На 19-й хвилині Артем Фаренюк (МФК «Кардинал-Рівне») не реалізував дабл-пенальті (воротар). На 25-й хвилині Михайло Зварич («Ураган») не реалізував пенальті (воротар).

Підопічні Сергія Піддубного здобули третю поспіль перемогу в футзальній Екстра-лізі!

Цього разу рівняни здолали «Ураган» з Івано-Франківська, який «впевнено» — хоча й досить несподівано — посідає останнє, дев'яте місце.

«Сьогодні о 13:00 «кардинали» зіграють у Рівному (ДЮСШ-4) з львівською «Енергією»»

На швидкий гол Володимира Кручка господарі відповіли влучним пострілом Андрія Цілика. За рахунку 1:1 команди пішли відпочивати.

А відразу після перерви вже увосьме в сезоні забив кращий бомбардир у складі рівнян Артем Фаренюк! Як згодом з'ясувалося, це взяття воріт виявилось переможним у матчі.

А вже сьогодні, 18 листопада, о 13.00 «кардинали» зіграють у Рівному (ДЮСШ-4) поєдинок 10-го туру з львівською «Енергією», яку нині випереджають лише за рахунок різниці забитих і пропущених м'ячів. Нагадаємо, що саме на виступи за «Енергію» припали «зоряні роки» кар'єри наставника рівнян Сергія Піддубного. Це, звісно,

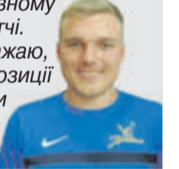
«Ми приборкали «Ураган»!»

ЗА ВОРОТАМИ

Михайло ВОЛЯНЮК, який провів перший матч після повернення в МФК «Кардинал-Рівне» із херсонського «Продексіма»:

«Найкращі враження. Завжди приємно повертатися до рівненського клубу. А вже саме тут я починав грати у футзал на серйозному рівні. А ще приємніше — повертатися у переможному матчі».

Це футзал. Тут завжди є шанси в обох команд. Вважаю, що «Ураган» незаслужено перебуває на останній позиції у турнірній таблиці. Вони добре грають. Але і ми приїхали до Івано-Франківська лише за вікторією. Перемогли, тому я задоволений. Дякую усім хлопцям і тренеру».

Усі результати 9 туру:
«Ураган» — МФК «Кардинал-Рівне» — 1:2; «Сокіл» — «Продексім» — 4:1; «Титан» — «Епіцентр К-Авангард» — 6:3; «ІнБев/НПУ» — «ХІТ» — 1:2.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ЕКСТРА-ЛІГИ:

М	Команда	І	В	Н	П	М	Р	О
1	«Сокіл» (Хмельницький)	8	5	3	0	36-14	22	18
2	«Титан» (Покровське)	8	5	2	1	26-20	6	17
3	«ХІТ» (Київ)	8	4	4	0	24-17	7	16
4	«Продексім» (Херсон)	8	4	2	2	19-15	4	14
5	МФК «Кардинал-Рівне» (Рівне)	8	4	1	3	19-15	4	13
6	«Енергія» (Львів)	8	4	1	3	20-17	3	13
7	«ІнБев/НПУ» (Житомир/Київ)	8	1	1	6	14-27	-13	4
8	«Епіцентр К-Авангард» (Одеса)	8	1	0	7	11-31	-20	3
9	«Ураган» (Івано-Франківськ)	8	0	2	6	13-26	-13	2

У номер! Чемпіонат України. Перша ліга. 22-й тур. «Волинь» (Луцьк) — «Арсенал-Київ» (Київ) — 1:3 ■

■ **Смачного!**

«Білий рояль»

Цей салат готується із традиційних, звичних продуктів, проте завдяки оригінальному оформленню може стати окрасою будь-якого святкового столу

Інгредієнти: 500 г курятини, 300 г грибів, 1 цибулина, 2 свіжі огірки, 3–4 яйця, 200 г твердого сиру, майонез, сіль та перець за смаком, чорні оливки, ковбаса і петрушка для оздоблення.

Приготування. М'ясо відварюємо, охолоджуємо і нарізаємо

невеликими шматочками. Гриби обсмажуємо з цибулею, варені яйця натираємо на бурякову тертку, огірки подрібнюємо соломкою. Сир розділяємо на 2 частини: меншу тремо на середню тертку, більшу ріжемо скибочками для оформлення клавіш. Викладаємо

салат шарами, промащуючи кожен із них майонезом: курятина, смажені гриби з цибулею, огірки, яйця, сир. Прикрашаємо, чергуючи чорні (оливки) і білі (сир) смужки. Можна оздобити «рояль» ще й невеличким букетиком із ковбасних «троянд» з листочками петрушки. ■

РЕКЛАМА

FORESTA™ ЗНИЖКИ ТА ПОДАРУНКИ КОЖНОГО ТИЖНЯ

2196 грн

1899 грн

FORESTA

2 РОКИ ГАРАНТІЇ

м. ЛУЦЬК, вул. ЛЬВІВСЬКА, 148-Б, вул. КАРБИШЕВА, магазин "ПРИВАТБУТ", тел. (050) 678-80-34

Послуги гусеничного екскаватора 15 тонн. Можемо працювати в заболоченій місцевості

0973860671

■ **Передплата-2017**

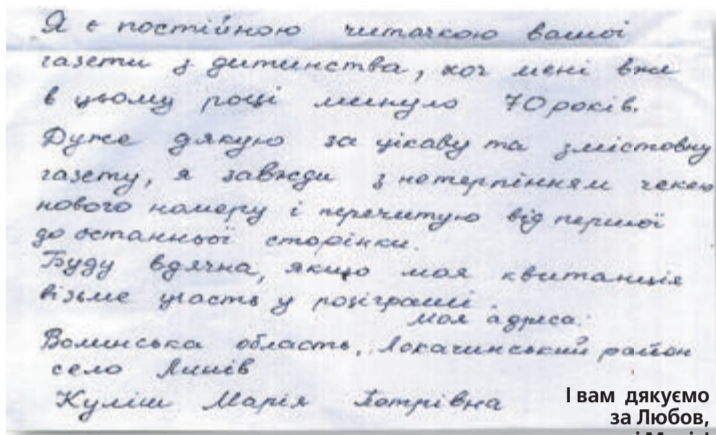
Список переможців редакційної акції для передплатників газети «Волинь-нова» на II півріччя 2017 року

МИКРОХВИЛЬОВА ПІЧ:
Носик Г. П. (с. Промінь, Луцький р-н).

500 ГРИВЕНЬ:
Оліферович В. О. (с. Нова Вишва, Старовижівський р-н), Заліпа В. Ф. (с. Комарове, Ратнівський р-н), Клецюк Т. Д. (с. Запілля, Любомльський р-н), Кулиничко Н. І. (с. Колмів, Горохівський р-н).

250 ГРИВЕНЬ:
Гилук С. М. (с. Великий Обзир, Камінь-Каширський р-н), Сливка З. С. (с. Растів, Турійський р-н), Фурман Т. П. (с. Четвертня, Маневичький р-н), Кух О. І. (с. м.т. Любешів, вул. Новоселів, 33).

150 ГРИВЕНЬ:
Бігун Н. П. (с. Піщане, Камінь-Каширський р-н), Мельник М. Г. (с. Карасин, Маневичький р-н), Лесик В. Й. (с. Ворокомле, Камінь-Каширський р-н), Божко Н. Г. (с. Дольськ, Любешівський р-н), Романюк Л. М. (с. м.т. Іваничі, Іваничівський р-н), Гребенюк П. О. (с. Мирне, Горохівський р-н), Шавук Ф. К. (с. Благодатне, вул. Миру 19/25, м. Нововолинськ), Андріюк М. Я. (с. Шедрогір, Ратнівський р-н), Никитюк Т. О. (с. Довгоноси, Ковельський р-н), Миколайчук О. (с. Хорлупи, Ківерцівський р-н), Костюк В. С. (с. м.т. Локачі, вул. Котляревського, 3), Бурко Н. П. (с. Оса, Турійський р-н), Мельничук Т. М. (с. Велика Яблунька, Маневичький р-н), Шима М. (с. Голишів,

І вам дякуємо за Любов, пані Маріє!

Луцький р-н), Бондарук Т. М. (м. Луцьк, вул. Конякіна, 15/52), Солоха Н. Ф. (с. Гірки, Любешівський р-н), Новосад Л. П. (с. Пірванче, Горохівський р-н), Квашук І. В. (м. Устилуг, Володимир-Волинський р-н, вул. Володимирська, 26/6), Микитюк В. П. (с. м.т. Головне, Любомльський р-н, вул. Б. Хмельницького, 12/2), Шевчук І. В. (с. Береськ, Рожищенський р-н), Максимчук М. М. (с. Рудня, Старовижівський р-н), Лончук С. С. (с. Ростань, Шацький р-н).

ЦУКОР (10 КГ):
Красюха Н. Л. (с. Нові Підцаревичі, Маневичький р-н), Матвійчук М. (с. Войнин, Локачинський р-н), Гаврилюк Н. М. (с. Волиця, Турійський р-н), Тригуб С. О.

(с. Кадище, Ківерцівський р-н), Самусін Г. Ю. (с. Качин, Камінь-Каширський р-н), Малашевська Т. П. (с. Раків-Ліс, Камінь-Каширський р-н), Лесик Г. В. (с. Велика Глуша, Любешівський р-н), Труш М. М. (с. Сваловичі, Любешівський р-н), Чабан В. (с. Волиця, Іваничівський р-н), Палічук Н. С. (м. Луцьк, вул. Сагайдачного, 29/83), Хіняєва С. Ф. (м. Луцьк, вул. Рівненська, 111/60), Поліщук Ю. С. (с. Диковини, Горохівський р-н), Малина О. І. (с. м.т. Ратне, вул. Центральна, 34/4), Семенюк М. А. (с. м.т. Голоби, Ковельський р-н), Босак Т. О. (с. Ботин, Луцький р-н), Свєредюк Л. В. (с. Мосир, Любомльський р-н), Голядинець Н. П. (с. Світязь, Шацький р-н), Кузьмук М. Н. (с. Рожище, вул. Гагаріна, 10).

КОВДРА:
Мельник Н. Д. (с. м.т. Колки, Маневичький р-н), Куліш С. М. (с. Затурці, Локачинський р-н), Короць С. В. (с. м.т. Луків, вул. Миру, 23, Турійський р-н), Крикун Д. (с. Карпилівка, Ківерцівський р-н), Раковець О. Д. (с. Залісся, Камінь-Каширський р-н), Лаш Л. Д. (с. Залісся, Любешівський р-н), Вовчук В. І. (с. Грибовиця, Іваничівський р-н), Чучман Г. П. (с. Лобачівка, Горохівського р-н), Назарчук В. В. (с. Самари, Ратнівський р-н), Скалюк К. А. (м. Ковель, вул. 1 Грудня 4/4), Каледюк Л. М. (с. Одерати, Луцький р-н), Сень С. В. (м. Луцьк, вул. Стрілецька, 43/31), Шеремета Н. (с. Ясенівка, Рожищенський р-н), Юхимчук М. П. (с. Смоляри, Старовижівський р-н), Положевець Н. В. (с. Самійличі, Шацький р-н), Колосова В. А. (м. Любомль, вул. Шевченка, 67), Кидиба М. (с. Микуличі, Володимир-Волинський р-н), Савченко А. Д. (м. Горохів, вул. Незалежності, 4/12).

ГОДИННИК НАСТІННИЙ:
Близнюк В. Д. (с. Красноволя, Маневичький р-н), Костокевич В. Я. (с. Бубнів, Локачинський р-н), Деркач В. О. (с. Загорівка, Маневичький р-н), Стибук Л. Й. (с. Комарів, Турійський р-н), Гарфелюк Я. Л. (с. Прилуцьке, Ківерцівський р-н), Скулінець А. О. (с. Бережниця, Маневичький р-н), Воробей М. К. (с. Граддя, Маневичький р-н), Сохач М. (с. Шельвів, Локачинський р-н), Сущик Н. М. (с. Соловичі, Турійський

р-н), Демидюк Т. В. (с. Вишнів, Ківерцівський р-н), Близнюк О. (с. м.т. Цумань, Ківерцівський р-н), Геліч В. А. (с. Камінь-Каширський, вул. Дзержинського, 21), Козел Г. І. (с. Мельники-Мостище, Камінь-Каширський р-н), Савчук І. І. (с. Хоцьонь, Любешівський р-н), Гальчик В. Д. (с. Тоболи, Камінь-Каширський р-н), Шуляр Г. В. (с. Камінь-Каширський, вул. Ватутіна, 46), Шукалович Г. (с. Гречища, Любешівський р-н), Новосад Л. (с. Павлівка, Іваничівський р-н), Назарчук В. В. (с. Діброва, Любешівський р-н), Цап Н. (с. Берестечко, вул. Мічуріна, Горохівський р-н), Вознюк Н. Я. (с. Щенятин, Іваничівський р-н), Яременко З. (с. м. Нововолинськ, вул. Нововолинська, 25/12), Свєржевський Г. П. (с. Заболоття, Ратнівський р-н), Козуля Н. М. (с. Тойкут, Ковельський р-н), Фінок А. О. (с. Криничне, Маневичький р-н), Григор'єва Є. Ф. (с. Лище, Луцький р-н), Юзинкевич Є. Ю. (с. Білашів, Ковельський р-н), Соловей Л. В. (с. Полонка, Луцький р-н), Кришук Л. С. (с. Жуковець, Горохівський р-н), Ліщина О. В. (с. Звиняче, Горохівський р-н), Масюта В. (с. Олесек, Любомльський р-н), Харчун О. А. (с. Широке, Горохівський р-н), Щербина В. (с. Буркачі, Горохівський р-н), Зінкевич Г. В. (с. Римачі, Любомльський р-н), Пальонка П. М. (с. Володимир-Волинський, вул. Устилузька, 35/11), Нікітюк Г. К. (с. Почапи, Любомльський р-н), Максимчук Н. Л. (с. Підгірне, Рожищенський р-н), Каленчук О. І. (с. Ниці, Старовижівський р-н), Сірий О. Ю. (с. Фусів, Сокальський р-н, Львівська обл.), Устимук І. І. (с. Зачернечя, Любомльський р-н).

Продовження у наступному номері.
* Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн з ПДВ.

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ «ВОЛИНЬ-НОВА» У 2018 РОЦІ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Волинській області – 61136
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
у Рівненській області – 61615

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ	
1 місяць	– 27 грн 97 коп
3 місяці	– 83 грн 91 коп
6 місяців	– 167 грн 82 коп
12 місяців	– 335 грн 64 коп

Передплатний індекс РІЧНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ – 86772, вона є дешевшою – 320 грн 13 коп.

Також на наступний рік ви можете передплатити «Волинь-нову» у комплекті із «Цікавою газетою на вихідні», з якою ви маєте можливість познайомитись у відділеннях зв'язку та у своєї листоноші. Передплатний індекс комплексу «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» для Волині – 60306, індекс для Рівненщини – 60313

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:	
1 місяць	– 36 грн 04 коп
3 місяці	– 108 грн 12 коп
6 місяців	– 216 грн 24 коп
12 місяців	– 432 грн 48 коп

Увага, річна передплата комплексу «Волинь-нова» плюс «Цікава газета на вихідні» – значно дешевша і становить 400 грн 48 коп. Його індекс для Волині – 60305, індекс для Рівненщини – 60314

ЯК ВИПИСАТИ ТИЖНЕВИК «ЦІКАВА ГАЗЕТА НА ВИХІДНІ»

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
для Волині – 60304,
для Рівненщини – 60312

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:	
1 місяць	– 11 грн
3 місяці	– 33 грн
6 місяців	– 66 грн
12 місяців	– 132 грн.

*Ціни наведені без врахування послуг ПАТ «Укрпошта».

))) Анекдоти

)))))))))

— Алло! Мій чоловік учора купив у вас мені в подарунок кухонний набір, у ньому не вистачає качалки!
— Він сам її не взяв!

)))))))))

— Лікарю, порадьте що-небудь від безсоння.
Ніяк не можу заснути ввечері.
— А ви уявіть, що вже ранок і треба поспішати на роботу.

)))))))))

— Наше телебачення можна сміливо вважати гумористичним!
— Чому?
— Наприклад, сміюся до сліз, коли чиновники з зарплатою понад 100 тисяч гривень учать людей із зарплатою 3 тисячі, що красти не можна!

)))))))))

У поліцейській школі молодого курсанта запитують:
— Що б ви робили, якби вам самому довелось розганяти демонстрацію?
— Я зняв би кашкет і став збирати на благодійні потреби.